

Wyjścia – artyści
PWSSP i ASP w Łodzi
Subiektywny wybór

Jan Kubasiewicz

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi w latach 1968–1974 u profesorów Jaeschke, Jaśkiewicza, Fijałkowskiego, Zielińskiego, Krygiera i Balickiego. W 1973 roku, na ostatnim roku studiów, rozpoczął pracę w macierzystej uczelni jako asystent w Katedrze Grafiki Projektowej w pracowni Projektowania Typografii prof. Krzysztofa Lenka. Po przewodzie na stopień adiunkta prowadził pracownię Projektowania Typografii od 1982 do 1987 roku. W latach 1987–1995 stworzył i prowadził program projektowania graficznego w University of Hartford, Connecticut. Od 1996 roku profesor Massachusetts College of Art and Design w Bostonie, założyciel i dyrektor (w latach 2000–2016) Instytutu Mediów Dynamicznych, który skupia się na badaniu i projektowaniu komunikacji wizualnej w kontekście technologii nowych mediów. Wykładał gościnnie na wielu uczelniach w Stanach Zjednoczonych, Australii, Chinach, Włoszech, Japonii, Meksyku, Korei Południowej i Polsce. Jest kuratorem Gierdojć Gallery w Minda de Gunzburg Center for European Studies na Uniwersytecie Harvarda. Twórczość interdyscyplinarna w zakresie projektowania komunikacji wizualnej, książki artystycznej, fotografii, malarstwa i rysunku. Prace artysty były wystawiane w Ameryce, Europie i Azji. Bibliografia obejmuje wydawnictwa książkowe: *Themersons and the Gaberbocchus Press* (Nowy Jork, 1995), *Language of Dynamic Media* (Boston, 2005), *Experience of Dynamic Media* (Boston 2010), *Objects in Motion. Objekty w ruchu* (Warszawa, 2018), *Łódź ORWO. Projekt Jana Kubasiewicza* (Warszawa, 2019), jak również eseje i artykuły opublikowane w czasopiśmie „Print” (Nowy Jork), „Eye” (Londyn), „AIGA” (Boston), „2+3D” (Kraków).

...[S]tudio Kubasiewicza opiera się na modernistycznym przekonaniu o sile metodycznej racjonalności, fundamentalnej ufności w projekt postępu. Wierzący w powszechne dążenie do zgłębiania prawdy Kubasiewicz czyni z percepcji samozadowolenia cel swoich eksperymentów. Spostrzeżenia artysty wyrastają raczej z dociekań filozoficznych niż z nieugiętej logiki projektowania zorientowanego na rynek czy przypadkowej oceny upodobań w sztukach pięknych. Źródłem piękna w twórczości Kubasiewicza są nie tylko porywające odkrycia formalne, dzięki którym zyskuje on miano innowatora modernistycznej estetyki. Co ważniejsze, źródło piękna w jego twórczości wynika z zaufania do wspólnej inicjatywy poszukiwania prawdy.

— Abraham Evensen Tena, Jan Kubasiewicz i przestrzeń aparatu. „Powidoki” No. 3